

Následující otevřený dopis zaslal ministryni informatiky Daně Běrové designer internetových aplikací Petr Staniček. Běrová v pondělí 3. dubna představila na konferenci Internet ve státní správě a samosprávě nový web Bezpečněonline.cz. Podle ČTK zároveň uvedla, že až dosud stálo jeho vybudování 450 000 Kč.

Vážená paní Běrová,

Ministerstvo informatiky ČR dnes prezentovalo svůj nový projekt "Bezpečně online" (<http://www.bezpecneonline.cz>). Podle zprávy ČTK stál zatím přibližně 450.000 korun. Jakožto profesionála v oboru mě na tom zarazí hned několik faktů.

1. Celý web je v mnoha ohledech důslednou kopií projektu "Get Safe Online" (<http://www.getsafeonline.org>). Vy přesto uvádíte, že váš projekt je tímto webem pouze "inspirován" ([viz](#)). Tato inspirace - a to jak obsahová, tak vzhledová - je tak hluboká, že lze jen s obtížemi najít stopy vlastní invence, za něž bylo možné honorovat nějaké tuzemské autory. Autorské honoráře tedy patrně nebudou tvořit významnou složku nákladů.
 2. Současně uvádíte (<http://www.bezpecneonline.cz/s0007.htm>), že "informace jsou použity s laskavým svolením sdružení GetSafeOnline.org". Nejde tedy zřejmě ani o placenou licenci, která by mohla tvořit podstatnou část rozpočtu tohoto projektu.
 3. Překlad původních textů z "Get Safe Online" je nekvalitní. Mnohdy doslovný (v textech jsou patrné anglické obraty a špatně přeložené fráze, chybný slovosled často odpovídá anglickému) a místy dokonce chybný (např. termíny použité v lokalizovaném softwaru jsou ve skutečnosti jiné, než použil překladatel v textu - jeden příklad za všechny: originální text stejně jako anglická verze operačního systému používá termín "System Preferences"; stejný systém v české lokalizaci pak používá termín "Předvolby systému", zatímco v textu na vašem webu se odkazujete na - neexistující - "Systémové preference"; atd.). Překlad lze považovat za méně kvalitní, špatně korigovaný a odborně neredigovaný. Jeho kvalita určitě nemůže odpovídat hodnotě v řádu stovek tisíc korun.
 4. Technické provedení webu rovněž ani zdaleka neodpovídá uvedeným nákladům. Kód stránek obsahuje množství chyb (např. nepovoleně zkřížené značky `<FORM<TABLE...</FORM></TABLE>`) a je i poměrně zastaralý (nejednotná syntaxe kódu, neformální zápis hodnot atributů atd.). Jakožto autor kódu webu vašeho ministerstva mám poměrně přesnou představu o hodnotě podobné práce a vím, že za uvedenou částku by bylo možno pořídit několik desítek webů podobného rozsahu, a to i v méně chybovém provedení. Technické zpracování tedy rovněž nemůže tvořit významnou složku nákladů.
 5. Ani grafické provedení není příliš kvalitní. Použitá grafika je velmi amatérská (viz např. ikony v pravém sloupci titulní strany), objevují se i elementární chyby (např. černý text na tmavě modrém pozadí, text bez odstupe od rámečku atd.).
- Původní web, který se váš projekt snaží kopírovat, je přitom podobných chyb prost. Nedokážu si dost dobře představit, jak bylo možné dosáhnout toho, že na tento projekt bylo vynaloženo 450.000 korun, aniž by větší část této ceny byla utracena nehospodárně, za nekvalitní služby a/nebo za služby výrazně nadhodnocené.

Paní ministryně,

když předloni pozvalo MÍČR mne a několik kolegů do své odborné pracovní skupiny, nedokázalo ocenit naši několikátýdenní práci byť symbolickou částkou - rozpočet Ministerstva dokonce neumožnil ani kompenzaci našich cestovních nákladů a vybrané dovolené. Stejně ministerstvo vedle toho utrácí statisíce za práci nekvalitní a neprofesionální. Osobně to považuji jednak za znevážení naší profesní cti, jednak i za zřetelné vyjádření toho, že pro MÍČR jsou u veřejných zakázek podstatné jiné hodnoty než odbornost a kvalita. Velmi bych uvítal, kdybyste mi - stejně jako odborné veřejnosti - mohla sdělit, za co konkrétně bylo na projektu "Bezpečně online" utraceno více než čtyři sta tisíc korun z veřejných financí.

V úctě

Petr Staníček

designer a analytik internetových aplikací

Dopis íránského prezidenta Ahmadínežáda Bushovi

15.5.2006

Íránský prezident Mahmoud Ahmadínežád zaslal prezidentu Bushovi osmnáctistránkový dopis v němž píše o duchovních hodnotách, historii a mezinárodních vztazích. Následující text je český překlad neoficiální verze převodu původního textu, psaného v jazyce Farsi, do angličtiny, zveřejněného v deníku Washington Post.

Pan George Bush, prezident Spojených států amerických

Nějaký čas jsem si myslel, že člověk může omlouvat nepopiratelné rozpory v mezinárodní aréně – nepřetržitě probírané především na politických fórech a univerzitními studenty.

Mnoho otázek zůstává nezodpovězených. To mne vybědlo k diskusi o některých nesrovnalostech a problémech, v naději, že by to mohlo přinést příležitost k jejich nápravě. Může být následovníkem Ježíše Krista (pokoj s ním), tohoto významného Božího posla, někdo kdo ...

... vnímá respekt k lidským právům jako povinnost,

... má současný liberalismus jako civilizační model,

... zvěstuje nesouhlas s rozšiřováním jaderných zbraní a zbraní hromadného ničení vůbec,

... razí heslo „Válku proti teroru“,

a konečně,

snaží se směřovat úsilí organizace spojeného mezinárodního společenství – společenství, které jednoho dne ovládne Kristus a mocná vůle Země,

a přitom souběžně,

přepadá země, ničí životy, vážnost a majetky lidí a při nejmenším podezření o přítomnosti několika zločinců ve vesnici, městě nebo třeba koloně vozidel, zapálí celou vesnici, město nebo kolonu.

Nebo kvůli pouhému předpokladu existence ZHN v nějaké zemi tuto zemi okupuje, zabije na 100 000 lidí, zničí její vodní zdroje, zemědělství a průmysl, nasadí v ní na 180 000 cizích vojáků, rozdrtí neporušitelnost soukromí domovů jejích občanů a vrhne ji o možná 50 let zpět. A za jakou cenu?

Stovky miliard dolarů vyčerpaných ze státní pokladny vlastní a jistých dalších zemí a desítky tisíc mladých mužů a žen, vystavovaných v roli okupačních jednotek nebezpečí, daleko od rodin a milovaných, s rukama poskvřněnými lidskou krví a podrobených takovému duševnímu tlaku, si že každodenně několik z nich vezme život, a ti, kteří se vrátí domů, pak trpí depresemi, často churaví a bojují s nejrůznějšími chorobami; zatímco někteří padnou a rodinám předají jejich těla.

Tato ohromná tragédie pod záminkou existence ZHN pohltila jak okupovanou, tak i okupující zemi. Později bylo odhaleno, že žádné ZHN vůbec neexistovaly.

Samozřejmě, Sadám byl vražedný diktátor. Ale tato válka nebyla zahájena kvůli jeho svržení, jejím ohlášeným cílem bylo najít a zničit zbraně hromadného ničení. Přestože byl svržen cestou k jinému cíli; jsou národy oblasti kvůli tomu šťastné. Chci poukázat na to, že za mnohaleté války proti Íránu byl Sadám podporován Západem.

Pane prezidente,

možná byste měl vědět, že jsem učitel. Mí studenti se diví, jak se mohou tyto postupy vyrovnat s hodnotami načrtnutými na začátku tohoto dopisu, a oddaností k tradici posla míru a odpuštění Ježíše Krista (pokoj budiž s ním)?

V Guantamo Bay jsou vězni, kteří nebyli souzeni, nemají žádné právní zastoupení, jejich rodiny je nemohou navštívit a jsou drženi v cizí zemi, mimo svou vlast. Neexistuje

mezinárodní kontrola jejich situace a osudů. Nikdo neví zda jsou vězni, válečnými zajatci, obviněnými nebo zločinci.

Evropští vyšetřovatelé potvrdili existenci utajovaných vězení i v Evropě. Nemohu si uvést v soulad únos jedince a jeho držení v tajném vězení, s žádným systémem soudní moci. Proto nemohu uvěřit, že uvedené postupy odpovídají kvalitám nastíněným na začátku tohoto dopisu, to znamená učení Ježíše Krista (pokoj budiž s ním), lidským právům a liberálním hodnotám. Mladí lidé, vysokoškoláci, i prostí občané mají četné dotazy k fenoménu Izrael. Jsem si jist, že jste s některými z nich obeznámen.

V historii bylo okupováno mnoho zemí, ale domnívám se, že založení nové země s novými občany, je v našich časech nový, exkluzivní fenomén.

Studenti říkají, že podobná země před 60 lety neexistovala. Ukazují staré dokumenty, glóbus a říkají, že ať pátrají jak chtějí, nemohou najít zemi zvanou Izrael.

Radím jim, aby studovali historii první a druhé světové války. Jeden z mých studentů mi řekl, že za té druhé, v níž zahynuly desítky miliónů lidí, byly válečné novinky rychle rozšiřovány soupeřícími stranami. Všichni mluvili o svých vítězstvích na frontě a nejposlednějších porážkách druhé strany. Po válce se tvrdilo, že bylo zabito šest miliónů židů. Šest miliónů lidí lze zajisté spojovat s přinejmenším dvěma milióny rodin. Předpokládejme že tyto události jsou pravdivé. Lze to logicky převést na ustavení státu Izrael na Středním Východě, nebo podporu takového státu? Jak může být odůvodněn, či objasněn, tento fenomén?

Pane prezidente,

jsem si jist, že víte, jak – a za jakou cenu – byl založen Izrael:

– V tomto procesu bylo zabito mnoho tisíc lidí.

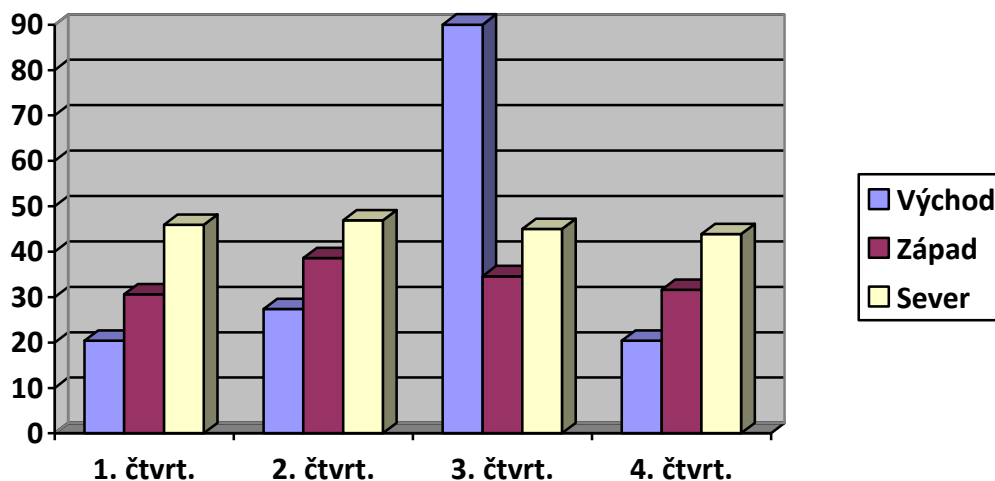
– Z miliónů původních obyvatel se stali uprchlíci.

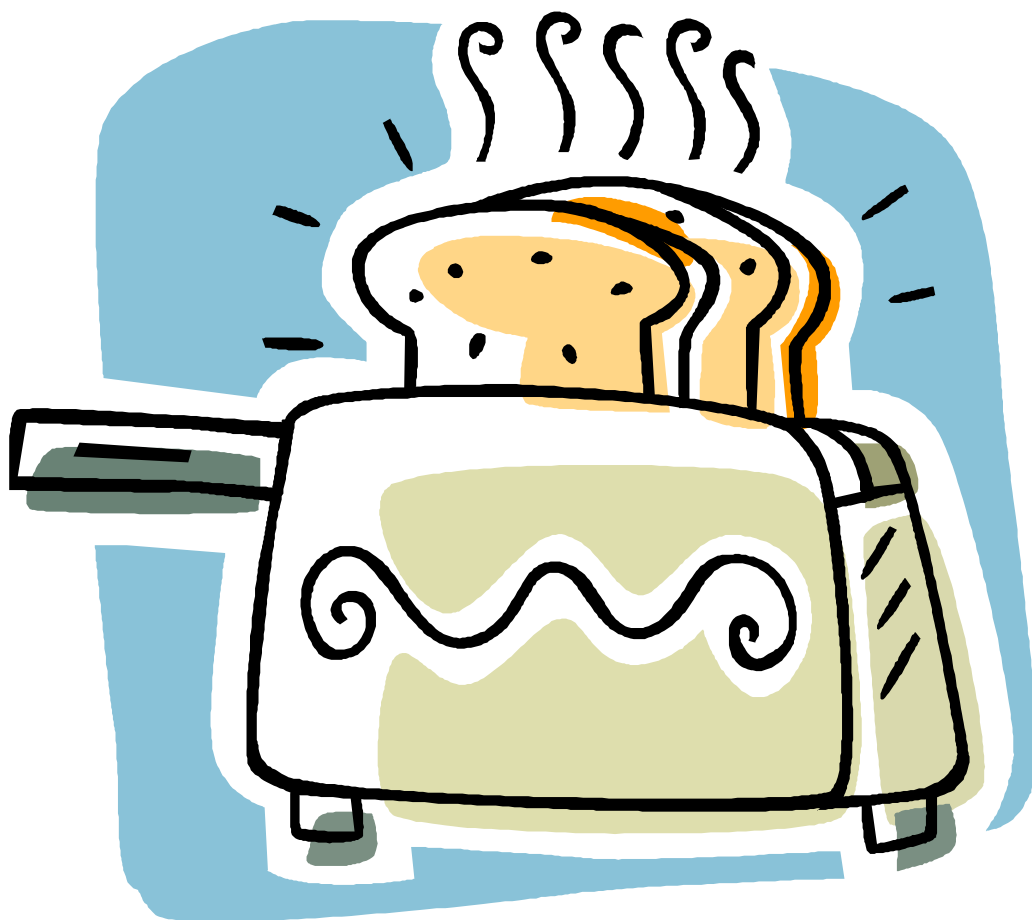
– Byly zničeny stovky tisíc hektarů zemědělské půdy, olivových plantáží, města a vesnice.

Tato tragédie se naneštěstí neomezila na dobu založení; pokračovala 60 let, až dodnes.

Byl zaveden režim, který nemá slitování dokonce ani s dětmi, boří domy, i když jejich obyvatelé jsou ještě uvnitř, oznamuje předem svá přání a plánuje počty Palestinců k zavraždění a drží jich tisíce ve vězení. Takový fenomén je v moderní paměti unikátem – nebo přinejmenším neobyčejně ojedinělý.

Další důležitá otázka, již lidé pokládají, zní: „Proč má tento režim takovou podporu?“

Dopis DAMU Radě hlavního města Prahy

Následující text je **dopisem**, který byl předán na magistrát 31. března a dosud na něj na **DAMU** nedorazila žádná odezva. Renomovaní divadelníci v něm shrnuli některé **závažné** připomínky k plánované **transformaci pražských divadel**. Fakt, že radní pro kulturu *Milan Richter* názory těchto osobností české kultury ignoruje, jen dokumentuje, jaký je ve skutečnosti jeho vztah k názorům odborné veřejnosti.

Mgr. Zdeněk A. Tichý

proděkan DAMU

pro studijní záležitosti a uměleckou činnost

* * *

V Praze, 18. 3. 2008

Vážené dámy a vážení pánové,

Divadelní fakulta Akademie múzických umění v Praze jako přední pedagogické a vědecké pracoviště zabývající se studiem divadla a výchovou k divadlu se značným znepokojením sleduje průběh transformace pražských divadel, který od původního záměru a deklarace zachovat síť veřejných neziskových divadel (vedle vzniklé sítě komerčních divadel), směřuje ke stírání rozdílu mezi oběma skupinami.

Obracíme se na vás proto, že na politických rozhodnutích městských zastupitelů a na koncepci kulturní politiky města závisí budoucí podoba pražské divadelní sítě a tím i uplatnění a profesní růst našich absolventů. Divadelní fakulta vychovává své studenty k práci v divadle jako umělecké instituci, instituci veřejné kulturní služby, protože právě taková divadla nabízejí možnost zachování profesních standardů i významně přispívají k zaměstnanosti v oboru.

Dovolujeme si Vám připomenout, v čem tkví výjimečnost pražské divadelní sítě, respektive, proč bychom považovali za nezodpovědné tuto po desetiletí formovanou strukturu neuváženým zásahem rozmetat:

- Divadlo sehrálo rozhodující roli v uvědomění a emancipaci českého národa a v totalitních érách skýtalo takřka jediný relativně svobodný veřejný prostor. V historii české společnosti divadlo nikdy nebylo pouhou zábavou, ale často bylo zrcadlem snah tohoto národa.
- Praha má tu čest se pyšnit divadly, která splňují nároky „živého kulturního dědictví“, divadly, jež si navzdory proměnám jejich vedení dokázala udržet vysokou úroveň dramaturgie i inscenační praxe po desítky let – kontinuitu, o které si například divadla ve Spojených státech nebo i v Británii mohou nechat jenom zdát. Tato kontinuita spoluvytváří kulturní povědomí svých návštěvníků. Jejich divák je divákem poučeným, který si vytváří návyk navštěvovat divadlo jako kulturní instituci, vytváří si schopnost rozlišovat mezi kvalitou a pokleslostí, uměním a diletantstvím.
- Divadelní fakulta na základě studia vývoje českého divadla a schopnosti odhadnout jeho budoucnost je hluboce přesvědčena o potřebě zachování sítě veřejných divadel, divadel, která naplňují ideál veřejné kulturní služby.